

Positive Tribe is bereikbaar

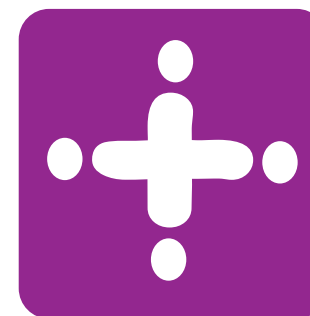
Positive Tribe

Telefoon: +31 (0) 20 626 30 87
(di .11:00 - 15:00)
Fax: +31 (0) 20 626 77 95

Email: info@positivetribe.nl
Website: www.positivetribe.nl

Spreekuur op afspraak:
Voor een persoonlijk gesprek en het maken
van een afspraak kun je bellen op dinsdag van
11:00 t/m 15:00 uur op het telefoonnummer:
+31 (0) 20 626 30 87

Voor de pers, media en overige zijn wij
bereikbaar op het telefoonnummer:
+31 (0) 615 651 396

positive tribe

HIV/ AIDS PLATFORM VOOR ZWARTE EN
MIGRANTEN LHBT*

*LHBT= Lesbiennes, homoseksuelen, biseksuelen en transgenders.

Positive Tribe

Positive Tribe zet zich in voor de belangenbehartiging en weerbaarheid van zwarte en migranten homoseksuelen, lesbiennes, biseksuelen en transgenders die leven met hiv en aids, en organiseert de volgende activiteiten:

- PositiveTribe.nl - Digitale informatie en ontmoetingsplek
- Praatgroepen, support-groepen en lotgenotencontact
- Belangenbehartiging en samenwerking met reguliere instanties.

Voorgeschiedenis

Positive Tribe heeft een lange voorgeschiedenis. Het concept is ontwikkeld door de organisatie Jerry-Haime.nl, op zijn beurt een voortzetting van een project getiteld Out2getya van Schorer uit 2003. Een van de zaken wat toen bleek was dat de drempel naar reguliere hulpverlening te hoog was voor veel etnische minderheden en dat etnische minderheden niet of nauwelijks bereikbaar waren voor de reguliere hulpverlening. Aan de andere kant vinden steeds meer migranten jongeren hun weg naar het internet en om die reden zien we internet als een belangrijk medium voor het bieden van eerste opvang, het organiseren themabijeenkomsten, praatgroepen, voorlichting- en preventiecampagnes, in het bijzonder met betrekking tot 'leven met hiv/aids'.

Tico, 40 jaar, Curaçao

Positive Tribe doet

- Belangenbehartiging en samenwerking met reguliere instanties.

Positive Tribe wil een brug slaan tussen zwarte en migranten LGBT die leven met hiv/aids enerzijds en hulpverlenende instanties en gezondheids- en zorginstellingen anderzijds. Dit om de gezondheidszorg toegankelijker te maken voor onze doelgroepen. De groep inventariseert individuele hulpvragen van haar doelgroepen en informeert ze om betere aansluiting te vinden op professionele zorg en/of andere vormen van hulpverlening. Uiteindelijk wil Positive Tribe de opgedane kennis, documentatie en informatie met betrekking tot zwarte en migranten LGBT die leven met hiv/aids delen en uitwisselen tussen professionals en haar doelgroepen.

Mijn eigen mensen denken dat ik vies ben

Ik was een heel actieve jongeman op school op Curaçao en hield van dansen. Maar ik wist dat het nooit zou mogen van mijn vader.

Eenmaal in Arnhem voor studie durfde ik iets te doen met mijn gevoelens voor mannen en accepteerde toen heel snel dat ik homo was.

Toen de vriend van een vriend van me stierf aan de gevolgen van Aids heb ik me laten testen. Ik raakte als verlamd toen ik hoorde dat ik seropositief was. Mijn familie had al moeten horen dat ik homo was, en nu dit. Vooral voor mijn vader was het een shock.

Er zijn nog zoveel vooroordelen over hiv. Vooral onze eigen mensen denken dat je vies bent en promiscue. En hetero's, alsof zij allemaal veilig vrijen! Het is moeilijk om mijn status bekend te maken aan mijn sekspartners. De keren dat ik het wel heb gedaan, hoorde ik daarna niks meer van ze.

Mijn Antilliaanse vrienden weten van mijn status, maar ik voel geen behoefte om andere zwarte hiv geïnfecteerde gays te ontmoeten. Als ik naar het ziekenhuis ga voor onderzoek kom ik het liefst geen andere zwarte mensen tegen. Ik ben te bang voor geroddel.

Ik zou wel een partner willen hebben. Het liefst een zwarte man, die ook seropositief is. Dat zou alles zo makkelijker maken.

Op mijn tweeëntwintigste hoorde ik dat ik seropositief was

Op mijn dertiende vond mijn streng orthodoxe Hindoestaanse vader een brief over dat ik op jongens viel die ik schreef naar een blad in Suriname. Ik moest op karate om een echte man te worden, naar de psycholoog om te genezen. Ik moest weg.

Delft werd mijn studiestad en ik raakte al heel snel bekend in de Amsterdam gay scène. Zo ben ik bij de Safe Sex Guerrilla terechtgekomen van de SAD Schorerstichting.

Ik was tweeëntwintig toen ik mijn hiv diagnose kreeg van mijn studentenarts. Ik werkte als vrijwilliger in de disco Trut en betaald bij de Superclub en bij boekhandel Vrolijk. Toen viel ik in een groot zwart gat. Mijn geliefde heeft me toen stap voor stap uit dat zwarte gat gehaald. We zijn nog steeds samen.

Na zeven jaar geen contact met de familie in Suriname te hebben gehad vertelde ik over mijn seropositiviteit toen ze een keer in Nederland waren. Mijn vader ging denken: straks is die jongen dood, laat ik mijn problemen opzij zetten.

Van de Hindoestaanse religieuze gemeenschap hebben we geen steun gehad. Mijn moeder kon geen pandit vinden die twee mannen zou willen trouwen.

Sanjay, 37 jaar Suriname

De familie in Suriname weet het, maar andere Surinaamse mensen hier in Nederland vertel ik het niet perse. In Suriname en onder Surinamers ziet men nog steeds spoken.

Positive Tribe doet

- Positivetribe.nl

De website www.positivetribe.nl is het belangrijkste kanaal van Positive Tribe. Via deze interactieve en eigentijdse website communiceren we met de doelgroepen, instanties en andere betrokkenen. In eerste instantie is de website de plek voor eerste opvang en vragen over hiv en aids, gericht op zwarte en migranten LGBT's. Naast informatie en mogelijkheden tot contact (o.a. een afgeschermd hiv chatbox) zal de site veel persoonlijke ervaringen, verhalen en opinies bevatten. In deze brochure alvast een voorproefje van 4 persoonlijke verhalen.

Eduardo, 43 jaar Argentina

Ook al kon ik betalen, het ziekenhuis weigerde mij als illegaal te helpen.

Op vakantie in Amsterdam raakte ik verliefd op een Braziliaanse jongen en we gingen hier samenwonen. Het was wel moeilijk Argentina te verlaten: ik had een succesvol leven als kunstenaar en heb een hechte familie.

Toen na twee jaar mijn vriend huidproblemen kreeg, bleek hij en later ook ik seropositief te zijn. Omdat ik illegaal was, weigerde zijn ziekenhuis mij te behandelen, ook al kon ik het betalen.

Sida Vida is een migrantenwerkgroep die ik toen ontmoette die me goed heeft geholpen. Via deze organisatie kwam ik terecht bij de GGD die je wel testte, maar ook niet veel meer. Een keer beschuldigde de consulent van mijn vriend me ervan mijn vriend te hebben geïnficeerd. De relatie ging daarna bergafwaarts. Het ging uit.

Ik was alleen, zonder familie en vrienden in Amsterdam. Een Dominicaanse vrijwilligster bij Sida Vida heeft me toen veel morele steun gegeven. Ze kookte voor me en leerde mij gezond koken. Mijn papieren zijn ook in orde gekomen dankzij hulp van Sida Vida.

Ik heb meer discriminatie ervaren van instanties door mijn toen illegale status, dan bijvoorbeeld in de gay scène wegens mijn hiv status. Want ik ben altijd open. Ik schreeuw het niet van de daken maar verberg het ook niet.

Ik deed dat ook niet met mijn gay zijn, al op de middelbare school tijdens het militaire regime in Argentina. Ik ben altijd mezelf!

Ik moest wennen aan jullie medische zorg: een vraag per bezoek!

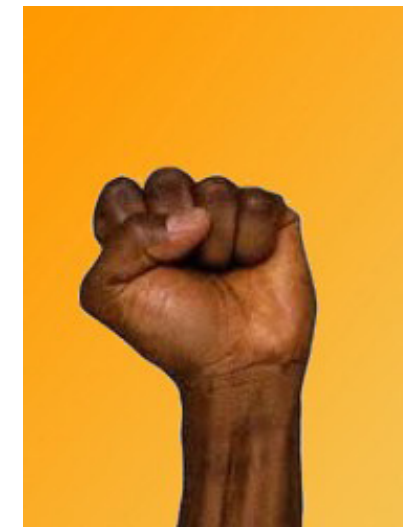
Ik kwam in Nederland aan als vluchteling, samen met mijn moeder. In mijn land hebben we wetten die ons als lesbiennes beschermen, maar er is nog een grote sociale stigma.

Vanaf de middelbare school werkte ik in de hiv wereld: ik gaf voorlichting en deed van alles. Het was voor mij ook een schok toen ik op mijn drieëndertigste de hiv diagnose kreeg. Toen werd ik helemaal de HIV girl. Iedereen kwam naar me toe.

Mijn leven veranderde. Ik kon niet meer gaan studeren in Australië. Later kreeg ik ook te maken met politieke onderdrukking en moest het land verlaten.

Toen ik via een asielzoekerscentrum bij de artsen kwam merkte ik dat je voor het ene naar je huisarts moest, en voor het andere naar je internist. Ik heb toch maar één lichaam! En je kon per consult bij de arts maar één ding bespreken.

Nu wil ik geen eigen kind meer baren, maar toen ik een kind wilde, had ik behoefte om andere zwarte gays en lesbo's te ontmoeten. Maar dat lukte heel moeilijk in Nederland. Dat en nog andere redenen maken dat ik terug ga naar Afrika. In mijn eigen land is het waarschijnlijk nog te gevaarlijk, maar ik ga.

Fezekile, 36 jaar, Zuid Afrika

Positive Tribe doet

- Praatgroepen

Naast virtuele ontmoeting en support zal ook de behoefte ontstaan aan fysieke ontmoeting. In het kader van lotgenotencontact organiseren we praatgroepen met onderwerpen als homoseksualiteit, coming out, misbruik en geweld, discriminatie, hiv en aids, relaties in verhouding tot partners, familie, studiegenoten en collega's, geheimhouding, enzovoorts. Aan de hand van behoefte en noodzaak zullen hieruit waarschijnlijk supportgroepen ontstaan.